

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22352

гр. София, 05.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **4704** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във връзка с чл. 144 АПК.

Образувано е по молба от 21.10.2024 г. от адв. А. Г. Г. от АК Х., в качеството му на пълномощник на С. К., турски гражданин, с искане за изменение на Решение № 18629 от 02.10.2024 г. постановено по адм. дело 4704/2023 г. на АССГ, 61-ви състав, в частта на присъдените разноски в полза на жалбоподателя.

В молбата е посочено, че неправилно съдът е осъдил жалбоподателя да заплати на ответника сумата в размер на 1 000 лв. на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Твърди се, че разноските следва да се присъдят по реда на чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г., а именно в размер на 19 810 лв. На основание гореизложеното, моли да се присъдят разноски в размер на още 18 810 лв.

Ответникът – Директорът на ТД Митница Бургас в писмено становище от 05.11.2024 г., излага съображения за неоснователност на молбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Молбата е допустима, като подадена в срока за обжалване на съдебното решение съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, но по същество е неоснователна по следните съображения:

С Решение № 18629 от 02.10.2024 г. постановено по адм. дело 4704/2023 г. на АССГ, 61-ви състав, съдът е осъдил Агенция „Митници“ да заплати на С. К. от [населено място], Република Турция, разноски в размер на 1000 лева за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън изрично уредените в наредбата случаи, възнаграждението е 1000 лв. В мотивите си съдът изрично е посочил, че направеното от страна на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, е основателно и като такова е било

уважено, като искането за разноси е разгледано от съда, налице е произнасяне по него в диспозитива на съдебния акт.

Съдът не споделя доводите на адв. Г., че следва да бъде съобразен материалният интерес, който е в размер на стойността на паричните средства, които са задържани от митническите органи въз основа на друг административен акт. С административния акт, предмет на оспорване в настоящото съдебно производство единствено е продължен срокът на задържането на паричните средства. В контекста на изложеното съдът съобрази и Решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело С-438/2022 г.

Наведените в обратната насока оплаквания са неоснователни. В случая не е налице основание за изменение на съдебното решение.

По изложените съображения искането за изменение на съдебния акт, в частта за присъдените разноси следва да бъде отхвърлено.

На основание чл. 248 ГПК във вр. чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба вх.№28690/21.10.2024 г. по описа на АССГ от адв. А. Г. Г. от АК Х., в качеството му на пълномощник на С. К., с която е направено искане да бъде изменено Решение № 18629 от 02.10.2024 г. постановено по адм. дело 4704/2023 г. на АССГ, 61-ви състав, в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба по реда на обжалване на съдебното решение, в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: